

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
... فَإِنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَخُوْمُهُ وَإِنْ قَلَّ

İBADET HAYATIMIZ VE GÖNÜL DÜNYAMIZ Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Bizleri mübarek üç aylara yeniden ulaştıran yüce Allah'a sonsuz hamdü senalar olsun. Dün gece Regaib kandilini hep birlikte idrak ettik. Dualarımızı, en içten bağışlanma dileklerimizi yalnızca Allah'a arz ettik.

Aziz Kardeşlerim!

Muâz b. Cebel, genç yaşta İslam'la müşerref olmuştu. Sahabenin önde gelenlerindendi. Peygamber Efendimiz (s.a.s) Muâz'ı çok sever, sevgisini dile getirir ve ona tavsiyelerde bulunurdu. Efendimiz yine bir gün bu genç sahabiye, **“Allah'ın kulları üzerindeki hakkını ve kulların Allah üzerindeki hakkını biliyor musun?”** diye sordu. Muâz, ‘Allah ve Resûlü daha iyi bilir’ diye cevap verdi. Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.s) **“Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, yalnızca O'na ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı ise, kendisine ortak koşmayan kimselere azap etmemesidir.”**¹ buyurdu.

Kardeşlerim!

İnsanı eşref-i mahlûkat olarak yaratan Yüce Rabbimiz onu üstün kabiliyetlerle donatmıştır. Kâinattaki her şeyi insanın hizmetine sunmuştur. En nâdîde özellikleri bahsettiği insandan sadece kendisine kulluk etmesini istemiştir. Allah'a kul olmak, ahlakımızı ve özgür irademizi kullanarak O'na gönülden bağlanmayı, her türlü imkân ve yeteneğimizi O'nun rızası uğrunda kullanmayı, nefsin istek ve arzularını terk edip, Rabbimiz'in koyduğu kurallara uymayı gerektirir.

“Allah'ın kulları üzerindeki hakkı” diye ifade edilen ibadet; insanı Rahman'ın huzurunda değerli kılan bir olgudur.² İbadet; itaattir, boyun eğmektir, Cenab-ı Hakk'a teslimiyettir. İbadet; Allah'ın verdiği nimetlere şükretmektir. Kulun Rabbi ile iletişim kurmasıdır. Her daim Rabbine muhtaç olan insanın, aracısız bir şekilde halini O'na arz etmesidir. Bunun için kul, Rabbinin huzurunda her duruşunda, **“Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz”**³ diyerek O'na iltica eder. Kendi acizliğini itiraf eder. O'ndan yardım diler ve O'na yalvarır. İşte bu, ibadet bilincidir, kulluk şuurudur. Kul, bu bilinç sayesinde yaratılmışların en şerefliisi olur. Dünyada mutluluk ve huzuru, ahirette de ebedi kurtuluşu kazanır.

Aziz Kardeşlerim!

İbadetlerimiz, aynı zamanda bizleri her türlü kötülükten koruyan birer kalkandır. Allah'ın huzurunda secdeye varan, O'nun rızası için oruç tutan, sadaka veren,

tavaf eden insan, kibir, bencillik, haset, ihtiras gibi kötü duygulardan arınır. İbadet etmek ruhlarımızı kasvetten, sıkıntı ve üzüntülerin yıpratıcı tesirinden korur. Çünkü Rabbimiz, **“Gönüller, ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşur.”**⁴ buyurur. Samimiyetle ibadet eden kul, her adımda rabbine yaklaşır; O'na olan imanı, güveni, sevgi ve saygısı pekişir.

Allah Resûlü (s.a.s), **“İslâm beş esas üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şehâdet etmek, namazı kılmak, zekâtı vermek, haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak.”**⁵ buyurarak öncelikle yapmamız gereken temel ibadetlere dikkatlerimizi çekmektedir.

Bununla birlikte; her türlü iyilik çabası ve kötülüğe karşı yürütülen mücadele ibadettir. Bir kimseye gülyüz gösterip selam vermek ibadettir. Kişinin anne ve babasına hizmet ve hürmeti, ailesinin maddi ve manevi ihtiyaçlarını temin etmesi, bir garibin gözyaşını silmesi, bir yetimin başını okşaması, mazlumun ve mağdurun yanında olması ibadettir.

Aziz Kardeşlerim!

İbadetin dünyevî beklentilerden ve gösterişten uzak olması kadar güzel davranışa dönüşmesi ve devamlılığı da önemlidir. Nitekim Yüce Allah Kuran-ı Kerim'de **“Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et”**⁶ buyurmaktadır. Peygamberimiz (s.a.s) de **“Allah katında amellerin en sevimsisi, az da olsa devamlı olanıdır.”**⁷ buyurarak ibadette kararlı ve istikrarlı olmayı tavsiye etmiştir.

Muhterem Müminler!

Allah'ın bizlere emanet olarak verdiği hayatımız bir gün mutlaka sona erecek ve yapıp ettiklerimizden hesaba çekileceğiz. Ömür sermayemiz tükenmeden önce yaşamanın ve kul olmanın değerini bilelim. İbadetin huzurundan, bereketinden ve lezzetinden mahrum olmayalım. Hayatımıza ibadet bilinci ile anlam katalım. Rahmet, mağfîret ve ibadet mevsimi olan mübarek üç ayları fırsat bilelim. Sabırla, şükürle, tevekkülle ibadete sarılalım. Namazlarımızı huşuyla kılmaya devam edelim. Yüce kitabımız Kur'an'ı okuyalım ve rehber edinelim. Hayır kapılarımızı ardına kadar açalım, iyilikte yarışalım. Dillerimizi yalan, gıybet ve iftiradan, gönüllerimizi kin, nefret ve tefrikadan arındıralım.

Hutbemizi Sevgili Peygamberimiz'in dilinden dökülen şu dua ile bitirmek istiyorum: **“Allah'ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmek için bana yardım eyle.”**⁸

¹ Buhâri, Cihâd, 46, Müslim, İman, 48.

² Furkân, 25/77.

³ Fâtiha, 1/5.

⁴ Ra'd, 13/28.

⁵ Buhâri, İman, 2.

⁶ Hicr, 15/99.

⁷ Buhâri, Rikâk, 18; Müslim, Müsâfirîn 215.

⁸ Ebû Dâvûd, Teffîru ebvâbi'l vitr, 26.